

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2009/119/EF

af 14. september 2009

om forpligtelse for medlemsstaterne til at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabets forsyning med råolie og olieprodukter har fortsat meget stor betydning, især for transportsektoren og den kemiske industri.
- (2) Den voksende produktionskoncentration, de faldende oliereserver og det stigende globale forbrug af olieprodukter bidrager alle til at øge risikoen for forsyningsvanskeligheder.
- (3) Det Europæiske Råd har i sin handlingsplan (2007-2009) med titlen »En energipolitik for Europa« understreget, at det er nødvendigt at øge forsynings sikkerheden, både for Den Europæiske Union (EU) som helhed og for de

enkelte medlemsstater, bl.a. ved at revidere Unionens olielagringsmekanismer, især for så vidt angår tilgængeligheden af olie i tilfælde af en krise.

- (4) Denne målsætning forudsætter bl.a., at der sker en tilnærmelse mellem Fællesskabets ordning og den ordning, der er fastlagt af Det Internationale Energiagentur (i det følgende benævnt »IEA«).
- (5) Ifølge Rådets direktiv 2006/67/EF af 24. juli 2006 om forpligtelse for medlemsstaterne til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter ⁽⁴⁾ sker vurderingen af lagrene i forhold til det gennemsnitlige indenlandske daglige forbrug i det foregående kalenderår. Derimod beregnes forpligtelserne i henhold til aftalen om et internationalt energiprogram af 18. november 1974 (i det følgende benævnt »IEA-aftalen«) på grundlag af nettoimporten af råolie og olieprodukter. Som følge heraf og på grund af andre metodeforskelle bør reglerne for beregning af lagringsforpligtelserne og af Fællesskabets beredskabslagre tilnærmes til de beregningsmetoder, der bruges i henhold til IEA-aftalen; dette gælder uanset det forhold, at IEA's beregningsmetoder måske vil skulle revurderes i lyset af de teknologiske forbedringer i de seneste årtier, og at ikke-IEA-medlemmer, der er helt afhængige af import, kan have brug for et længere tidsrum til at tilpasse deres lagringsforpligtelser. Yderligere ændringer af beregningsmetoderne og -procedurerne for størrelsen af lagre kan blive nødvendige og hensigtsmæssige for yderligere at fremme sammenhængen med IEA's praksis, herunder f.eks. ændringer, som for visse medlemsstaters vedkommende fører til en nedsættelse af den reduktionssats på 10 %, der anvendes ved beregningen af lagre, som muliggør en anden behandling af lagre af naphtha, eller som muliggør medregning af lagre om bord på tankskibe i en medlemsstats territorialfarvande.
- (6) En egenproduktion af olie kan i sig selv bidrage til forsynings sikkerheden og kan således berettige, at olieproducerende medlemsstater har mindre lagre end andre medlemsstater. En sådan undtagelse bør dog ikke medføre lagringsforpligtelser, som afviger væsentligt fra de forpligtelser, der gælder i henhold til direktiv 2006/67/EF. Det følger heraf, at nogle medlemsstaters lagringsforpligtelser bør fastsættes på grundlag af det indenlandske olieforbrug og ikke på grundlag af importen.

⁽¹⁾ Udtalelse af 22.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 13.5.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT C 128 af 6.6.2009, s. 42.

⁽⁴⁾ EUT L 217 af 8.8.2006, s. 8.

- (7) Det hedder i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 8. og 9. marts 2007, at det i stigende grad er nødvendigt og presserende, at Fællesskabet indfører en integreret energipolitik, der kombinerer en indsats på europæisk plan og medlemsstatsplan. Det er derfor væsentligt at sikre en øget tilnærmelse mellem de standarder, der indgår i de forskellige medlemsstaters lagringsmekanismer.
- (8) Olielagrenes tilgængelighed og beskyttelsen af energileverancer er væsentlige elementer i medlemsstaternes og Fællesskabets offentlige sikkerhed. Med centrale lagerenheder (CLE'er) i Fællesskabet bliver det muligt at nærme sig disse mål. For at give de forskellige berørte medlemsstater mulighed for at gøre optimal brug af national ret til at definere vedtægterne for deres CLE'er og samtidig lempe den økonomiske byrde, som disse lagringsaktiviteter medfører for de endelige forbrugere, er det tilstrækkeligt at forbyde brug af lagre til kommercielle formål samtidig med, at det tillades, at lagrene holdes et hvilket som helst sted i Fællesskabet og af en hvilken som helst CLE, der er etableret med henblik herpå.
- (9) På baggrund af formålene med fællesskabslovgivningen om olielagre, nogle medlemsstaters eventuelle sikkerhedsmæssige bekymringer og ønsket om at øge disciplin og gennemsigtighed i solidaritetsmekanismerne mellem medlemsstaterne er det nødvendigt at koncentrere driften af CLE'er mest muligt om deres nationale område.
- (10) Olielagre bør kunne holdes hvor som helst i Fællesskabet, forudsat at der tages behørigt hensyn til deres fysiske tilgængelighed. Derfor bør økonomiske aktører, der har fået pålagt sådanne lagringsforpligtelser, kunne frigøre sig fra disse forpligtelser ved delegation til andre økonomiske aktører eller en hvilken som helst af CLE'erne. Dertil kommer, at såfremt disse forpligtelser kan delegeres til en CLE, som vælges frit og er beliggende på Fællesskabets område, mod betaling af et vederlag begrænset til omkostningerne ved de tjenester, der ydes, vil risikoen for forskelsbehandling på nationalt niveau blive formindsket. En økonomisk aktørs ret til at delegere bør ikke indebære, at nogen aktør har pligt til at acceptere denne delegation, medmindre dette direktiv bestemmer andet. Når medlemsstaterne beslutter at begrænse aktørers delegationsrettigheder, bør de sikre, at aktørerne er sikret en ret til at delegere en vis mindste procentdel af deres forpligtelse; disse medlemsstater bør derfor sikre, at deres CLE vil acceptere delegation af lagringsforpligtelsen for den mængde, der er nødvendig for at garantere denne mindste procentdel.
- (11) Medlemsstaterne bør sikre fuld tilgængelighed af alle lagre, der holdes i henhold til fællesskabslovgivningen. Med henblik på at garantere denne tilgængelighed bør der ikke være restriktioner eller begrænsninger i ejendomsretten til disse lagre, som vil kunne være til hinder for deres anvendelse i tilfælde af olieforsyningsafbrydelser. Olieprodukter tilhørende virksomheder, der har en betydelig risiko for, at deres aktiver gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, bør ikke tages i betragtning. Når aktører pålægges en lagringsforpligtelse, kan indledningen af en konkurs- eller akkordsag være tegn på en sådan risikosituation.
- (12) For at tillade medlemsstaterne at reagere hurtigt i særligt hastende tilfælde eller ved lokale kriser kan det være hensigtsmæssigt at tillade dem at anvende en del af deres lagre i sådanne situationer. Sådanne hastende tilfælde eller lokale kriser vil ikke omfatte situationer, der skyldes prisudviklingen inden for råolie eller olieprodukter, men vil kunne omfatte afbrydelser af naturgasforsyningen, som nødvendiggør brændstofsift, f.eks. at anvende råolie eller olieprodukter som brændsel til energiproduktion.
- (13) I betragtning af behovene i forbindelse med etablering af beredskabspolitikker, tilvejebringelse af indbyrdes tilnærmelse af de standarder, der indgår i nationale lagringsmekanismer, og sikring af et bedre overblik over lagrenes størrelse, navnlig i tilfælde af krise, bør medlemsstaterne og Fællesskabet have midler til en øget kontrol med disse lagre. Lagre, der holdes i henhold til bilaterale aftaler eller kontraktmæssige rettigheder til at købe visse lagerbeholdninger (tickets), som opfylder alle forpligtelser i henhold til det foreliggende direktiv, bør være nyttige instrumenter, som er forenelige med dette mål om indbyrdes tilnærmelse.
- (14) Ejerskabet til en stor del af disse lagre for medlemsstaterne eller CLE'er oprettet af de forskellige nationale myndigheder bør gøre det muligt at øge kontrolniveauet og gennemsigtigheden, i det mindste for denne del af lagrene.
- (15) For at styrke forsyningsikkerheden i Fællesskabet bør de såkaldte »specifikke lagre«, erhvervet af medlemsstaterne eller CLE'erne og sammensat på grundlag af medlemsstaternes beslutninger svare til de faktiske behov i tilfælde af en krise. De bør ligeledes have deres egen retlige status, så det sikres, at de er fuldt tilgængelige i tilfælde af en krise. Med henblik herpå bør de berørte medlemsstater sørge for at træffe de nødvendige foranstaltninger for ubetinget at beskytte de pågældende lagre mod enhver tvangsfuldbyrdelse.
- (16) På nuværende tidspunkt bør de beholdninger, som skal ejes af CLE'erne eller medlemsstaterne, fastsættes til et niveau, som hver af de berørte medlemsstater beslutter uafhængigt og frivilligt.

- (17) Da der er behov for at øge kontrolniveauet og gennemsigtigheden, bør beredskabslagre, som ikke er specifikke lagre, omfattes af øgede krav om overvågning, og i visse tilfælde bør det kræves, at medlemsstaterne giver underretning om foranstaltninger vedrørende beredskabslagrenes tilgængelighed og ændringer i mekanismerne for opretholdelse heraf.
- (18) Udsving i de specifikke lagres størrelse som følge af udskiftning af de enkelte lagre kan være tilladeligt for at muliggøre nødvendige operationer som krævet i forbindelse med sikring af lagrenes friskhed, sikring af overensstemmelse med ændrede produktspecifikationer eller indkaldelse af nye udbud vedrørende lagring.
- (19) Hvis beredskabslagre og specifikke lagre er integreret med andre lagerbeholdninger, som holdes af økonomiske aktører, bør der lægges vægt på gennemsigtighed om beredskabslagrenes størrelse.
- (20) Hyppigheden af lageropgørelser og fristen for deres indgivelse i henhold til direktiv 2006/67/EF synes at være ude af trit med forskellige olielagringsordninger i andre dele af verden. I en beslutning om de makroøkonomiske virkninger af de stigende energipriser har Europa-Parlamentet udtrykt støtte til hyppigere rapportering.
- (21) Med henblik på at undgå dobbeltrapportering om den information, som skal stilles til rådighed af medlemsstaterne om de forskellige produktkategorier, bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik ⁽¹⁾ tjene som reference for de forskellige kategorier af olieprodukter, der er omhandlet i nærværende direktiv.
- (22) For at øge forsyningssikkerheden, sikre markederne mere fyldestgørende information, berolige forbrugerne med hensyn til olielagrenes tilstand og optimere den måde, hvorpå informationen fremsendes, bør der senere kunne foretages ændringer og præciseringer i reglerne for udarbejdelse og indsendelse af de statistiske opgørelser.
- (23) Med henblik på de samme formål bør udarbejdelse og indsendelse af statistiske opgørelser udvides til også at omfatte andre lagre end beredskabslagre og specifikke lagre, idet disse opgørelser bør indsendes månedligt.
- (24) Da der kan opstå fejl eller uoverensstemmelser i de opgørelser, der indsendes til Kommissionen, bør de personer, der er ansat af eller har fuldmagt fra Kommissionen, have mulighed for at gennemgå medlemsstaternes beredskab og lagre. Medlemsstaternes nationale ordninger bør danne grundlag for at sikre, at en sådan gennemgang kan gennemføres effektivt i overensstemmelse med nationale procedurer.
- (25) De modtagne eller indsamlede oplysninger bør gøres til genstand for en kompleks elektronisk og statistisk bearbejdning. Det kræver brug af integrerede værktøjer og procedurer. Kommissionen bør derfor have mulighed for at træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik herpå, især udvikling af nye edb-systemer.
- (26) Beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med medlemsstaternes behandling af personoplysninger er sikret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, og beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med Kommissionens behandling af personoplysninger er sikret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾. I henhold til disse retsakter skal behandling af personoplysninger være begrundet i et legitimt formål, og personoplysninger, der indsamles tilfældigt, skal omgående slettes.
- (27) Biobrændstoffer og visse additiver blandes ofte med olieprodukter. Hvis de blandes eller skal blandes med disse produkter, bør de kunne medregnes både ved beregning af lagringsforpligtelsen og ved beregning af de holdte lagre.
- (28) De berørte medlemsstater bør have mulighed for at opfylde enhver forpligtelse, der kan blive pålagt dem som følge af en beslutning om frigivelse af lagre i medfør af IEA-aftalen eller gennemførelsesbestemmelser hertil. Korrekt og rettidig gennemførelse af IEA's beslutninger er en nøgelfaktor for en effektiv reaktion i tilfælde af forsyningsvanskeligheder. For at sikre dette bør medlemsstaterne frigive en del af deres beredskabslagre i det omfang, det er fastsat i den pågældende IEA-beslutning. Kommissionen bør arbejde tæt sammen med IEA og basere indsatsen på fællesskabsplan på IEA's metoder. Kommissionen bør især kunne anbefale, at alle medlemsstater frigiver lagre i det omfang, det er hensigtsmæssigt for at supplere og lette gennemførelsen af IEA's beslutning om at opfordre sine medlemmer til at frigive lagre. Det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne reagerer positivt på sådanne anbefalinger fra Kommissionen af hensyn til en stærk solidaritet og sammenhæng i hele Fællesskabet mellem de medlemsstater, der er medlemmer af IEA, og dem, der ikke er det, som reaktion på en forsyningsafbrydelse.

⁽¹⁾ EUT L 304 af 14.11.2008, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (29) Bestemmelserne i Rådets direktiv 73/238/EØF af 24. juli 1973 om foranstaltninger, der kan mindske vanskelighederne ved forsyning med mineralolie og mineralolieprodukter ⁽¹⁾, sigter bl.a. mod at kompensere eller i det mindste formindske skadevirkningerne af enhver vanskelighed, selv af forbigående art, som fører til en mærkbar nedgang i leverancerne af mineralolier og mineralolieprodukter, herunder alvorlige forstyrrelser, som en sådan nedgang ville kunne medføre i Fællesskabets økonomiske aktivitet. Der bør fastsættes lignende bestemmelser i dette direktiv.
- (30) Direktiv 73/238/EØF sigter endvidere mod at oprette et rådgivende organ, der kan lette samordningen af de konkrete foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet eller foreslået på dette område. Et sådant organ bør oprettes i henhold til dette direktiv. Det er fortsat nødvendigt for hver medlemsstat at udarbejde en plan, der kan bruges i tilfælde af forsyningsvanskeligheder for råolie og olieprodukter. Desuden bør hver medlemsstat indføre ordninger med hensyn til de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af en krise.
- (31) Da der med dette direktiv indføres en række nye mekanismer, bør direktivets gennemførelse og funktion evalueres.
- (32) Dette direktiv erstatter eller dækker alle de aspekter, der er behandlet i Rådets beslutning 68/416/EØF af 20. december 1968 om afslutning og gennemførelse af særlige mellemfolkelige aftaler om medlemsstaternes forpligtelse til at opretholde minimumslagre af mineralolie og/eller mineralolieprodukter ⁽²⁾. Denne beslutning har dermed mistet sin relevans.
- (33) Målet for dette direktiv, nemlig opretholdelse af et højt niveau for olieforsynings sikkerheden i Fællesskabet gennem pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne, samtidig med at reglerne om det indre marked og konkurrence overholdes, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (34) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse

af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.

- (35) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning tilskyndes medlemsstaterne til, både i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (36) Direktiv 73/238/EØF og 2006/67/EF og beslutning 68/416/EØF bør derfor ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter regler, der har til formål at sikre et højt niveau for olieforsynings sikkerheden i Fællesskabet gennem pålidelige og gennemsigtige mekanismer baseret på solidaritet mellem medlemsstaterne og at holde minimumslagre af råolie og/eller olieprodukter samt at indføre de nødvendige procedurer til at håndtere en alvorlig knaphed.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »referenceår«: det kalenderår, hvor forbrugs- eller nettoimportoplysningerne medtages i beregningerne for at beregne de lagre, der skal holdes, og de lagre, der rent faktisk holdes på et bestemt tidspunkt
- b) »additiver«: andre stoffer end kulbrinter, der tilsættes eller blandes i et produkt for at ændre dets egenskaber
- c) »biobrændstof«: flydende eller gasformigt brændstof, der bruges til transport og fremstilles på grundlag af biomasse, idet »biomasse« er den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (herunder vegetabiliske og animalske stoffer), skovbrug og tilknyttede industrier samt den bionedbrydelige del af affald fra industri og husholdninger
- d) »indenlandsk forbrug«: de samlede mængder beregnet efter bilag II, der leveres i et land til alle energimæssige og ikke-energimæssige formål; opgørelsen omfatter leverancer til omdannelsessektoren og leverancer til virksomheder, transport, private husstande og andre sektorer til »endeligt« forbrug; den opfatter også energisektorens eget forbrug (undtagen raffinaderi fuel)

⁽¹⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 308 af 23.12.1968, s. 19.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- e) »faktisk international beslutning om frigivelse af lagre«: enhver gældende beslutning truffet af Styrelsesrådet for Det Internationale Energiagentur om at gøre råolie eller olieprodukter tilgængelige for markedet ved frigivelse af dets medlemmers lagre og/eller yderligere foranstaltninger
- f) »central lagerenhed (CLE)«: organ eller tjeneste, som kan tildeles beføjelser til at handle med henblik på at erhverve, holde eller sælge olielagre, herunder beredskabslagre og specifikke lagre
- g) »større forsyningsafbrydelse«: et stort og pludseligt fald i forsyningen af råolie eller olieprodukter til Fællesskabet eller til en medlemsstat, uanset om det har medført en faktisk international beslutning om frigivelse af lagre
- h) »bunkring (international søtrafik)«: har den betydning, der er angivet i bilag A, punkt 2.1, i forordning (EF) nr. 1099/2008
- i) »olielagre«: lagre af de energiprodukter, der er opregnet i bilag C, punkt 3.1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1099/2008
- j) »beredskabslagre«: de olielagre, som hver medlemsstat skal holde i henhold til artikel 3 i dette direktiv
- k) »kommercielle lagre«: olielagre, som ejes af økonomiske aktører, og som ikke kræves holdt i henhold til dette direktiv
- l) »specifikke lagre«: olielagre, der opfylder betingelserne i artikel 9
- m) »fysisk tilgængelighed«: mekanismer til lokalisering og transport af lagre for at sikre deres frigivelse eller faktiske levering til slutbrugere og markeder inden for tidsrammer og på vilkår, der medvirker til at afhjælpe eventuelle opståede forsyningsvanskeligheder.

Definitionerne i denne artikel kan præciseres eller ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 3

Beredskabslagre — Beregning af lagringsforpligtelser

1. Medlemsstaterne vedtager senest den 31. december 2012 love eller administrative bestemmelser, der sikrer, at de til enhver tid på Fællesskabets område holder samlede olielagre mindst svarende til enten 90 dages gennemsnitlig daglig nettoimport eller 61 dages gennemsnitligt dagligt indenlandsk forbrug, alt efter hvilken mængde der er størst.
2. Den gennemsnitlige daglige nettoimport, der skal benyttes, beregnes på grundlag af råolieækvivalenten af importen i det foregående kalenderår, fastsat efter fremgangsmåden i bilag I.

Det gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug, der skal benyttes, beregnes på grundlag af råolieækvivalenten af det indenlandske forbrug i det foregående kalenderår, som er fastsat og beregnet efter fremgangsmåden i bilag II.

3. Uanset stk. 2 bestemmes den gennemsnitlige daglige nettoimport og det gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug i nævnte stykke for så vidt angår perioden fra den 1. januar til den 31. marts i hvert kalenderår på grundlag af de mængder, der er importeret og forbrugt det næstsidste kalenderår før det pågældende kalenderår.

4. Beregningsmåden for de i denne artikel omhandlede lagringsforpligtelser kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 4

Beregning af lagerstørrelse

1. Størrelsen af de lagre, der holdes, beregnes efter metoderne i bilag III. Ved beregning af størrelsen af lagre for hver kategori, der holdes i medfør af artikel 9, gælder disse metoder kun for produkter i den pågældende kategori.

2. Størrelsen af de lagre, der holdes på et givet tidspunkt, beregnes ved brug af data fra det referenceår, der er fastsat i overensstemmelse med de i artikel 3 anførte regler.

3. Alle olielagre kan på samme tid medtages både i beregningen af en medlemsstats beredskabslagre og i beregningen af dens specifikke lagre, forudsat at de pågældende olielagre opfylder alle dette direktivs krav til begge typer lagre.

4. Metoderne og procedurerne for beregning af størrelsen af lagre, som omhandlet i stk. og 2, kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2. Det kan navnlig blive nødvendigt og hensigtsmæssigt at ændre disse metoder og procedurer, herunder anvendelsen af den i bilag III fastsatte reduktion, med henblik på at sikre sammenhæng med IEA's praksis.

Artikel 5

Lagrenes væren til rådighed

1. Medlemsstaterne sørger til enhver tid for, at beredskabslagrene og de specifikke lagre er til rådighed og fysisk tilgængelige med henblik på dette direktiv. De fastsætter de nærmere bestemmelser for identifikation, bogføring og kontrol vedrørende disse lagre, så de til enhver tid kan kontrolleres. Dette krav gælder også for eventuelle beredskabslagre og specifikke lagre, der er integreret med andre lagerbeholdninger, som holdes af økonomiske aktører.

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forebygge enhver hindring eller behæftelse, som kan være til hinder for, at beredskabslagrenes og de specifikke lagres er til rådighed. Hver medlemsstat kan fastsætte begrænsninger eller yderligere betingelser for muligheden for at dens beredskabslagre og specifikke lagre holdes uden for dens område.

2. Når der er grundlag for at iværksætte beredskabsprocedurer, jf. artikel 20, skal medlemsstaterne forbyde, og afstå fra at træffe, enhver foranstaltning, der forhindrer overførsel, anvendelse eller frigivelse af beredskabslagre eller specifikke lagre, der holdes på deres område på vegne af en anden medlemsstat.

Artikel 6

Fortegnelse over beredskabslagre — Årlig rapport

1. Hver medlemsstat skal føre en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle beredskabslagre, som holdes for den, og som ikke er specifikke lagre. Fortegnelsen skal bl.a. indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at lokalisere det depot, raffinaderi eller den lagerfacilitet, hvor de pågældende lagerbeholdninger befinder sig, samt deres størrelse, ejer og art ved henvisning til kategorierne i bilag C, punkt 3.1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1099/2008.

2. Senest den 25. februar hvert år sender hver medlemsstat Kommissionen en sammenfattende kopi af den i stk. 1 omhandlede fortegnelse med angivelse af mindst størrelsen og arten af de beredskabslagre, der er medtaget i fortegnelsen på den sidste dag i det forudgående kalenderår.

3. Medlemsstaterne sender endvidere Kommissionen en fuldstændig kopi af fortegnelsen senest 15 dage efter en anmodning fra Kommissionen; i denne kopi kan følsomme oplysninger om lagrenes placering udelades. Sådanne anmodninger kan senest fremsættes fem år efter den dato, oplysningerne vedrører, og må ikke vedrøre oplysninger om en hvilken som helst periode før den 1. januar 2013.

Artikel 7

Centrale lagerenheder

1. Medlemsstaterne kan oprette CLE'er.

Ingen medlemsstat må oprette mere end én CLE eller andet tilsvarende organ. En medlemsstat kan oprette sin CLE overalt i Fællesskabet.

Opretter en medlemsstat en CLE, skal den have form af et organ eller en tjeneste, der ikke har fortjeneste som målsætning, og som handler i almenhedens interesse, og den skal ikke betragtes som en økonomisk aktør som omhandlet i dette direktiv.

2. CLE'ens vigtigste formål er at erhverve, holde og sælge olielagre for at efterkomme dette direktiv eller for at opfylde internationale aftaler om opretholdelse af olielagre. Den er det eneste organ eller den eneste tjeneste, der kan gives beføjelser til at erhverve eller sælge specifikke lagre.

3. CLE'erne eller medlemsstaterne kan i en nærmere angivet periode delegerede opgaver i forbindelse med forvaltning af beredskabslagre og — med undtagelse af salg og erhvervelse — af specifikke lagre, men udelukkende til:

a) en anden medlemsstat, på hvis område sådanne lagre er beliggende, eller den CLE, som den pågældende medlemsstat har oprettet. Delegerede opgaver kan ikke videredelegeres til andre medlemsstater eller CLE'er, som disse har oprettet. Den medlemsstat, der har oprettet CLE'en, samt hver medlemsstat, på hvis område lagrene skal holdes, kan gøre delegation betinget af sin godkendelse

b) økonomiske aktører. Delegerede opgaver kan ikke videredelegeres. Hvis en sådan delegation eller enhver ændring eller forlængelse af denne delegation vedrører opgaver i forbindelse med forvaltning af beredskabslagre og specifikke lagre, der holdes i en anden medlemsstat, skal den godkendes på forhånd af både den medlemsstat, på hvis vegne lagrene holdes, og af alle medlemsstater, på hvis områder lagrene skal holdes.

4. Hver medlemsstat, der har en CLE, skal med henblik på artikel 8, stk. 1 og 2, stille krav om, at denne:

a) løbende offentliggør fuldstændige oplysninger, fordelt efter produktkategori, om de lagerbeholdninger, den kan påtage sig at holde for økonomiske aktører eller eventuelt interesserede CLE'er

b) mindst syv måneder i forvejen offentliggør, på hvilke betingelser den er rede til at levere ydelser vedrørende opretholdelse af lagre for økonomiske aktører. De betingelser, hvorpå disse ydelser kan leveres, herunder betingelser vedrørende tidsmæssig planlægning, kan også fastsættes af de kompetente nationale myndigheder eller efter en udbudsprocedure for at opnå det bedste tilbud fra aktører eller eventuelt interesserede CLE'er.

CLE'er skal acceptere sådanne delegationer på objektive, gennemsigtige og ikke-diskriminerende betingelser. De vederlag, som aktørerne betaler for CLE'ens ydelser, må ikke overstige de fulde omkostninger ved den ydede service og må ikke opkræves, før lagrene er oprettet. CLE'en kan gøre sin accept af en delegation betinget af, at aktøren stiller garanti eller anden form for sikkerhed.

Artikel 8

Økonomiske aktører

1. Hver medlemsstat skal sikre, at enhver økonomisk aktør, som den pålægger lagringsforpligtelser for at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 3, har ret til efter den pågældende økonomiske aktørs eget valg at delegere i det mindste dele af forpligtelserne udelukkende til:

- a) CLE'en for den medlemsstat, på hvis vegne sådanne lagre holdes
- b) en eller flere andre CLE'er, der på forhånd har oplyst, at de er rede til at holde sådanne lagre, forudsat at delegationen på forhånd er godkendt af både den medlemsstat, på hvis vegne lagrene holdes, og af alle medlemsstater, på hvis områder lagrene skal holdes
- c) andre økonomiske aktører med overskydende lagerbeholdninger eller ledig lagerkapacitet uden for den medlemsstats område, på hvis vegne lagrene holdes i Fællesskabet, forudsat at delegationen på forhånd er godkendt af både den medlemsstat, på hvis vegne lagrene holdes, og af alle medlemsstater, på hvis områder lagrene skal holdes, og/eller
- d) andre økonomiske aktører med overskydende lagerbeholdninger eller ledig lagerkapacitet inden for den medlemsstats område, på hvis vegne lagrene holdes, forudsat at medlemsstaten på forhånd er underrettet om delegationen. Medlemsstaterne kan fastsætte begrænsninger eller betingelser for sådanne delegationer.

Forpligtelser, der er delegeret i henhold til litra c) og d), kan ikke videredelegeres. Enhver ændring eller forlængelse af en delegation som omhandlet i litra b) og c) får kun virkning, hvis den på forhånd er godkendt af samtlige medlemsstater, som godkendte delegationen. Enhver ændring eller forlængelse af en delegation som omhandlet i litra d) skal behandles som en ny delegation.

2. Hver medlemsstat kan begrænse delegationsrettighederne for de økonomiske aktører, som den pålægger eller har pålagt lagringsforpligtelser.

Hvis dette begrænser en økonomisk aktørs delegationsrettigheder til mængder svarende til under 10 % af den lagringsforpligtelse, som aktøren pålægges, skal medlemsstaten dog sikre, at den har oprettet en CLE, der er forpligtet til at acceptere delegationer for den mængde, der er nødvendig for at sikre en økonomisk aktørs ret til at delegere mindst 10 % af den lagringsforpligtelse, der pålægges aktøren.

Den mindste procentdel, der er omhandlet i dette stykke, øges fra 10 % til 30 % senest den 31. december 2017.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan en medlemsstat pålægge en økonomisk aktør en forpligtelse til at delegere i det mindste en del af sin lagringsforpligtelse til medlemsstatens CLE.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at underrette de økonomiske aktører om de metoder, der skal anvendes til beregning af de lagringsforpligtelser, der pålægges dem, senest 200 dage før begyndelsen af den periode, som forpligtelsen vedrører. De økonomiske aktører udøver deres ret til at delegere lagringsforpligtelser til CLE'er senest 170 dage før begyndelsen af den periode, som forpligtelsen vedrører.

Hvis de økonomiske aktører underrettes mindre end 200 dage før begyndelsen af den periode, som lagringsforpligtelsen vedrører, kan de udøve deres ret til at delegere denne forpligtelse på et hvilket som helst tidspunkt.

Artikel 9

Specifikke lagre

1. Hver medlemsstat kan forpligte sig til at holde et mindste niveau af olielagre, beregnet som antal dages forbrug, i overensstemmelse med betingelserne i denne artikel.

Specifikke lagre ejes af medlemsstaten eller af den CLE, som den har oprettet, og holdes på Fællesskabets område.

2. Specifikke lagre kan kun bestå af en eller flere af følgende produktkategorier som defineret i bilag B, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 1099/2008:

- ethan
- LPG
- motorbenzin
- flybenzin
- jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen)
- jetbrændstof af petroleumstypen
- anden petroleum
- gas- og dieselolie (destilleret brændselsolie)
- brændselsolie (med højt og lavt svovlindhold)

- mineralsk terpentin og ekstraktionsbenzin (SBP)
- smøremidler
- bitumen
- paraffinvokser
- jordoliekoks (petroleumskoks).

3. Hver medlemsstat skal identificere olieprodukter, som udgør specifikke lagre på grundlag af kategorierne i stk. 2. Medlemsstaterne skal sikre, at råolieækvivalenten af de mængder, som er forbrugt i medlemsstaten, for referenceåret, jf. reglerne i artikel 3, og vedrørende de produkter, der indgår i de anvendte kategorier, udgør mindst 75 % af det indenlandske forbrug beregnet efter metoden i bilag II.

For hver af de kategorier, medlemsstaten har valgt, skal de specifikke lagre, den forpligter sig til at holde, svare til et givet antal dages gennemsnitlige daglige indenlandske forbrug beregnet på grundlag af deres råolieækvivalent i referenceåret, jf. reglerne i artikel 3.

De i første og andet afsnit omhandlede råolieækvivalenter beregnes ved, at summen af aggregerede »observerede indenlandske bruttolleverancer«, jf. definitionen i bilag C, kapitel 3.2.1, i forordning (EF) nr. 1099/2008, for de produkter, der er medtaget i de brugte eller berørte kategorier, ganges med en faktor på 1,2. Bunkring (international søtrafik) medregnes ikke.

4. Hver medlemsstat, der har besluttet at holde specifikke lagre, sender Kommissionen en meddelelse, der offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, med angivelse af størrelsen af sådanne lagre, som den forpligter sig til at holde, og varigheden af denne forpligtelse, som skal være mindst ét år. Det meddelte mindsteniveau gælder på samme måde for alle kategorier af specifikke lagre, som medlemsstaten anvender.

Medlemsstaten sikrer, at disse lagre holdes i hele den meddelte periode med forbehold af medlemsstatens ret til midlertidige nedsættelser udelukkende i forbindelse med udskiftning af de enkelte lagre.

Listen over de kategorier, der anvendes af en medlemsstat, forbliver i kraft i mindst ét år, og kan kun ændres med virkning fra den første dag i en kalendermåned.

5. Hver medlemsstat, som ikke har forpligtet sig til at holde specifikke lagre på mindst 30 dage for et givet fuldt kalenderår, sikrer, at mindst en tredjedel af dens lagringsforpligtelse holdes i form af lagre bestående af produkter sammensat i overensstemmelse med stk. 2 og 3.

En medlemsstat, der holder specifikke lagre på mindre end 30 dage, udarbejder en årlig rapport med analyse af de foranstaltninger, som de nationale myndigheder har truffet for at sikre og kontrollere, at deres beredskabslagre er til rådighed og fysisk tilgængelige, jf. artikel 5, og dokumenterer i den samme rapport etablerede ordninger, som gør det muligt for medlemsstaten at kontrollere anvendelsen af lagrene i tilfælde af olieforsyningsafbrydelser. Denne rapport fremsendes til Kommissionen senest ved udgangen af den første måned i det kalenderår, den vedrører.

Artikel 10

Forvaltning af specifikke lagre

1. Hver medlemsstat fører en løbende opdateret og detaljeret fortegnelse over alle de specifikke lagre på dens område. Fortegnelsen skal navnlig indeholde alle oplysninger, der er nødvendige til nøjagtig lokalisering af de pågældende lagre.

Medlemsstaterne sender endvidere Kommissionen en kopi af fortegnelsen senest 15 dage efter en anmodning fra Kommissionen. Følsomme oplysninger om lagrenes placering kan udelades i denne kopi af fortegnelsen. Sådanne anmodninger kan senest fremsættes fem år efter den dato, oplysningerne vedrører.

2. I de tilfælde, hvor specifikke lagre er integreret med andre olielagre, træffer medlemsstaterne eller deres CLE'er de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at de integrerede produkter flyttes for så vidt angår den andel, der udgør specifikke lagre, uden forudgående skriftlig godkendelse fra ejeren af de specifikke lagre og fra myndighederne eller CLE'en i den medlemsstat, på hvis område lagrene ligger.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der tildeles ubetinget immunitet over for tvangsfuldbyrkelse for alle specifikke lagre, der holdes eller transporteres på deres område, hvad enten disse lagre ejes af dem eller af andre medlemsstater.

Artikel 11

Virkning af delegationer

De delegationer, som er omhandlet i artikel 7 og 8, ændrer ikke de forpligtelser, der påhviler hver medlemsstat i medfør af dette direktiv.

Artikel 12

Statistiske opgørelser over lagre omfattet af artikel 3

1. For så vidt angår størrelsen af de lagre, der skal holdes i medfør af artikel 3, udarbejder hver medlemsstat statistiske opgørelser og indsender dem til Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i bilag IV.

2. Reglerne for udarbejdelse af de i stk. 1 omhandlede opgørelser, herunder deres omfang, indhold og hyppighed samt fristerne for deres indsendelse, kan ændres i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2. Reglerne for indsendelse af opgørelserne til Kommissionen kan ligeledes ændres i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

3. Medlemsstaterne kan ikke i deres statistiske opgørelser over beredskabslagrene inkludere beholdninger af råolie eller olieprodukter, der er genstand for beslaglæggelse eller tvangsfuldbyrdelse. Det samme gælder lagre, der tilhører virksomheder under konkurs eller akkordbehandling.

Artikel 13

Statistiske opgørelser over specifikke lagre

1. Hver medlemsstat udarbejder og fremsender til Kommissionen en statistisk opgørelse for hver produktkategori, der viser de specifikke lagre pr. sidste dag i hver kalendermåned, og som angiver de beholdninger og det antal dage gennemsnitlige forbrug i referenceåret, som disse lagre udgør. Hvis nogle af disse specifikke lagre holdes uden for medlemsstatens område, skal der fremgå detaljer om de lagre, der holdes i eller af de forskellige berørte medlemsstater og CLE'er. Endvidere anføres detaljeret, om den selv ejer alle disse lagre, eller om de er helt eller delvis ejet af dens CLE.

2. Hver berørt medlemsstat udarbejder og sender ligeledes en opgørelse til Kommissionen over de specifikke lagre, der holdes på dens område, men tilhører andre medlemsstater eller CLE'er, pr. sidste dag i hver kalendermåned og fordelt på produktkategori, jf. artikel 9, stk. 4. I denne opgørelse anfører medlemsstaten desuden i hvert enkelt tilfælde den berørte medlemsstat eller CLE samt beholdningernes omfang.

3. De statistiske opgørelser, jf. stk. 1 og 2, indsendes i løbet af kalendermånedens efter den måned, opgørelserne vedrører.

4. Kopier af de statistiske opgørelser sendes også straks på anmodning af Kommissionen. Sådanne anmodninger kan senest fremsættes fem år efter den dato, som de pågældende oplysninger vedrører.

5. De statistiske opgørelses omfang, indhold og hyppighed samt fristerne for indsendelse kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2. Betingelserne for indsendelse af opgørelserne til Kommissionen kan ligeledes ændres i overensstemmelse med forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 14

Opgørelser over kommercielle lagre

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen en månedlig statistisk opgørelse over størrelsen af de kommercielle lagre, der holdes på deres nationale område. De sørger i den forbindelse for at beskytte følsomme oplysninger og afholder sig fra at nævne navne på ejerne af de pågældende lagre.

2. Ved brug af aggregerede størrelser offentliggør Kommissionen en månedlig statistisk opgørelse over de kommercielle lagre i Fællesskabet på grundlag af de opgørelser, medlemsstaterne har indsendt.

3. Reglerne for indsendelse og offentliggørelse af de statistiske opgørelser og for deres hyppighed kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

Artikel 15

Databehandling

Kommissionen varetager udvikling, oplagring (hosting), forvaltning og vedligeholdelse af de IT-ressourcer, der er nødvendige for at modtage, lagre og på alle måder behandle dataene i de statistiske opgørelser og alle oplysninger, der indsendes af medlemsstaterne eller indsamles af Kommissionen i medfør af dette direktiv, samt oplysninger om olielagrene, som indsamles i medfør af forordning (EF) nr. 1099/2008, og som er nødvendige for at udarbejde opgørelserne i henhold til direktivet.

Artikel 16

Biobrændstoffer og additiver

1. Ved beregning af lagringsforpligtelser i henhold til artikel 3 og 9 medregnes biobrændstoffer og additiver alene, hvis de er blandet med de pågældende olieprodukter.

2. Ved beregning af de faktisk holdte lagerbeholdninger medregnes biobrændstoffer og additiver, hvis:

a) de er blandet med de pågældende olieprodukter, eller

b) de er lagret på den pågældende medlemsstats område, forudsat at medlemsstaten har vedtaget regler, der sikrer, at de skal blandes med olieprodukter, der holdes i henhold til lagringsforpligtelser fastsat i dette direktiv, og at de skal bruges til transport.

3. Reglerne for medregning af biobrændstoffer og additiver ved beregning af lagringsforpligtelser og lagerbeholdninger, jf. stk. 1 og 2, kan ændres efter forskriftsproceduren i artikel 23, stk. 2.

*Artikel 17***Koordinationsgruppe for olie og olieprodukter**

1. Der oprettes en koordinationsgruppe for olie og olieprodukter (i det følgende benævnt »koordinationsgruppen«). Koordinationsgruppen er en rådgivende gruppe, der bidrager til at analysere situationen i Fællesskabet vedrørende forsyningssikkerhed for olie og olieprodukter, og som fremmer samordningen og gennemførelsen af foranstaltninger på området.

2. Koordinationsgruppen er sammensat af repræsentanter fra medlemsstaterne. Formandskabet varetages af Kommissionen. Repræsentative organer fra den berørte sektor kan deltage i koordinationsgruppens arbejde efter opfordring fra Kommissionen.

*Artikel 18***Gennemgang af beredskab og lagre**

1. Kommissionen kan i samråd med medlemsstaterne foretage gennemgange for at kontrollere deres beredskab og, hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, dertil hørende lagre. Under forberedelserne af en sådan gennemgang tager Kommissionen hensyn til andre institutioners og internationale organisationers indsats og konsulterer koordinationsgruppen.

2. Koordinationsgruppen kan indvillige i, at befuldmægtigede personer og repræsentanter fra andre medlemsstater deltager i disse gennemgange. Udpegede nationale embedsmænd fra den gennemgængende medlemsstat kan ledsage de personer, der foretager gennemgangen. Inden for en uge efter meddelelsen om en gennemgang som omhandlet i stk. 1 skal enhver berørt medlemsstat, der ikke har meddelt Kommissionen følsomme oplysninger om lagrenes placering i henhold til artikel 6 og 9, stille disse oplysninger til rådighed for personer, der er ansat af eller har fuldmagt fra Kommissionen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres myndigheder og de ansvarlige for opretholdelse og forvaltning af beredskabslagre og specifikke lagre indvilliger i inspektioner og bistår de personer, der af Kommissionen er bemyndiget til at foretage disse gennemgange. Medlemsstaterne sikrer især, at disse personer får ret til at se alle dokumenter og fortegnelser vedrørende disse lagre og får adgang til de steder, hvor lagrene holdes, samt til alle dokumenter herom.

4. Resultatet af gennemgange foretaget i medfør af denne artikel meddeles den gennemgængende medlemsstat og kan videregives til koordinationsgruppen.

5. Medlemsstaterne og Kommissionen sikrer, at embedsmænd, andre ansatte og øvrige personer, der arbejder under Kommissionens tilsyn, samt medlemmer af koordinationsgruppen er forpligtet til ikke at offentliggøre nogen som helst oplysninger, som indsamles eller udveksles i medfør af denne artikel, og som i kraft af deres art er omfattet af tavshedspligt, som f.eks. lagerejernes identitet.

6. Målene med de i stk. 1 omhandlede gennemgange kan ikke omfatte behandling af personoplysninger. Personoplysninger, der måtte blive fundet eller afdækket under evalueringen, bliver hverken indsamlet eller inddraget og skal i tilfælde af tilfældig indsamling omgående destrueres.

7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle oplysninger, bilag, opgørelser og dokumenter vedrørende beredskabslagre og specifikke lagre opbevares i en periode på mindst fem år.

*Artikel 19***Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af oplysninger**

Dette direktiv berører ikke og kan på ingen måde gribe ind i beskyttelsesniveauet for fysiske personer med hensyn til behandling af personoplysninger i henhold til fællesskabslovgivningen og national lovgivning, og det ændrer navnlig ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med deres behandling af personoplysninger, der er fastsat i direktiv 95/46/EF, eller de forpligtelser, der påhviler fællesskabsinstitutioner og -organer i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001 om sidstnævntes behandling af personoplysninger som led i udøvelsen af deres ansvar.

*Artikel 20***Beredskabsprocedurer**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de har fastsat procedurer, og træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på, at deres kompetente myndigheder i tilfælde af en større forsyningsafbrydelse hurtigt, effektivt og gennemsigtigt kan frigive dele af eller alle deres beredskabslagre og specifikke lagre og kan fastsætte generelle eller specifikke begrænsninger af forbruget i forhold til den anslåede forsyningsmangel, bl.a. ved at give visse brugergrupper prioritet ved tildeling af olieprodukter.

2. Medlemsstaterne har til stadighed beredskabsplaner klar, som kan tages i anvendelse, hvis der opstår en større forsyningsafbrydelse, og de sørger for at fastsætte de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre iværksættelsen af sådanne planer. Medlemsstaterne orienterer på opfordring Kommissionen om deres beredskabsplaner og organisatoriske forhold i den forbindelse.

3. Når der foreligger en faktisk international beslutning om frigivelse af lagre, der berører en eller flere medlemsstat(er),

a) kan de berørte medlemsstater bruge deres beredskabslagre og specifikke lagre til at opfylde de internationale forpligtelser, der følger af denne beslutning. Enhver medlemsstat, der gør dette, underretter straks Kommissionen, der kan indkalde koordinationsgruppen eller foretage en elektronisk høring af gruppens medlemmer, navnlig med henblik på at vurdere virkningerne af frigivelsen

b) bør Kommissionen anbefale medlemsstaterne at frigive alle eller dele af deres beredskabslagre og specifikke lagre eller at træffe andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, der findes hensigtsmæssige. Kommissionen kan først handle efter at have hørt koordinationsgruppen.

4. Foreligger der ikke en faktisk international beslutning om frigivelse af lagre, men opstår der vanskeligheder i forsyningen med råolie eller olieprodukter til Fællesskabet eller en medlemsstat, underretter Kommissionen IEA, hvor det er relevant, og samordner med dette, hvor det er hensigtsmæssigt, og tilrettelægger hurtigst muligt en høring af koordinationsgruppen, enten på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ. Når en medlemsstat anmoder om høring af koordinationsgruppen, skal denne finde sted senest fire dage efter anmodningen, medmindre medlemsstaten indvilliger i en længere periode. På grundlag af resultatet af koordinationsgruppens undersøgelse af situationen fastsætter Kommissionen, om der er indtruffet en større forsyningsafbrydelse.

Hvis en større forsyningsafbrydelse anses at være indtruffet, godkender Kommissionen delvis eller hel frigivelse af de mængder af beredskabslagre og specifikke lagre, som de berørte medlemsstater har foreslået med henblik herpå.

5. Medlemsstaterne kan frigive beredskabslagre og specifikke lagre, selv om de derved falder til under det obligatoriske mindsteniveau, der er fastsat i dette direktiv, i de mængder, der er umiddelbart nødvendige som en indledende reaktion i særligt hastende tilfælde eller for at imødegå lokale kriser. I tilfælde af en sådan frigivelse underretter medlemsstaterne omgående Kommissionen om den frigivne mængde. Kommissionen videregiver straks disse oplysninger til medlemmerne af koordinationsgruppen.

6. Ved anvendelse af stk. 3, 4 eller 5 kan medlemsstaterne midlertidigt holde mindre lagre end fastsat i dette direktiv. I så fald fastsætter Kommissionen, på grundlag af resultaterne af høringen af koordinationsgruppen og, hvor det er relevant, i samordning med IEA og navnlig under hensyntagen til situationen på de internationale markeder for olie og olieprodukter, en rimelig frist, inden for hvilken medlemsstaterne skal øge deres lagre for igen at nå op på det fastsatte mindsteniveau.

7. De beslutninger, Kommissionen træffer i medfør af denne artikel, berører ikke de pågældende medlemsstaters eventuelle andre internationale forpligtelser.

Artikel 21

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal

være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 31. december 2012 og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

Artikel 22

Evaluerings

Senest den 31. december 2015 foretager Kommissionen en evaluering af direktivets virkemåde og gennemførelse.

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 24

Ophævelse

Direktiv 73/238/EØF, direktiv 2006/67/EF og beslutning 68/416/EØF ophæves med virkning fra den 31. december 2012.

Henvisninger til de ophævede direktiver og den ophævede beslutning gælder som henvisninger til dette direktiv.

Artikel 25

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2012.

Uanset første afsnit sætter medlemsstater, der ikke er medlemmer af IEA pr. 31. december 2012, og som dækker deres indenlandske forbrug af olieprodukter fuldt ud ved import, de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 3, stk. 1, senest den 31. december 2014. Indtil disse medlemsstater har sat sådanne love og administrative bestemmelser i kraft, skal de holde olielagre svarende til 81 dages gennemsnitlig daglig nettoimport.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 26***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 27***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. september 2009.

På Rådets vegne
C. MALMSTRÖM
Formand

BILAG I**METODE TIL BEREGNING AF RÅOLIEÆKVIVALENTEN FOR IMPORT AF OLIEPRODUKTER**

Råolieækvivalenten af import af olieprodukter, jf. artikel 3, beregnes efter følgende metode:

Råolieækvivalenten af import af olieprodukter opnås ved sammenlægning af nettoimporten af følgende produkter på den ene side: råolie, NGL, raffinaderi-råmateriale, andre kulbrinter som defineret i bilag B, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 1099/2008, korregeret for eventuelle udsving i lagrene og nedsat med 4 %, der udgør naphtha-udbyttet (eller hvis det gennemsnitlige naphtha-udbytte på det nationale område overstiger 7 %, med fradrag af det faktiske nettoforbrug af naphtha eller reduceret med det gennemsnitlige naphtha-udbytte), og på den anden side nettoimporten af alle andre olieprodukter bortset fra naphtha, ligeledes korregeret for udsving i lagerbeholdningerne og ganget med en faktor på 1,065.

Bunkring (international søtrafik) medregnes ikke.

BILAG II**METODE TIL BEREGNING AF RÅOLIEÆKVIVALENTEN AF INDENLANDSK FORBRUG**

Med henblik på artikel 3 beregnes råolieækvivalenten af indenlandsk forbrug efter følgende metode:

Det pågældende indenlandske forbrug fremkommer ved sammenlægning af aggregerede »observerede indenlandske bruttoleverancer« som defineret i bilag C, kapitel 3.2.1, i forordning (EF) nr. 1099/2008 af følgende produkter: motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof af petroleumstypen, anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselsolie), brændselsolie (med højt og lavt svovlindhold) som defineret i bilag B, kapitel 4, i forordning (EF) nr. 1099/2008.

Bunkring (international søtrafik) medregnes ikke.

Råolieækvivalenten for indenlandsk forbrug beregnes ved at gange med en faktor på 1,2.

BILAG III

METODER TIL BEREGNING AF DET HOLDTE LAGERNIVEAU

Følgende metoder finder anvendelse ved beregning af lagerniveauet:

Ingen beholdning må medregnes flere gange i lageret, jf. dog artikel 4, stk. 3.

Råolielagre reduceres med 4 % svarende til det gennemsnitlige naphtha-udbytte.

Lagre af naphtha og olieprodukter til bunkring (international søtrafik) medregnes ikke.

Øvrige olieprodukter bogføres i lagrene efter en af følgende to metoder. Medlemsstaterne skal følge den valgte metode i hele det pågældende kalenderår.

Medlemsstaterne kan:

- a) medregne alle øvrige lagre af olieprodukter som anført i bilag C, kapitel 3.1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1099/2008 og beregne råolieækvivalenten ved at gange mængderne med en faktor på 1,065 eller
- b) medregne lagre af alene følgende produkter: motorbenzin, flybenzin, jetbrændstof (af naphtha- eller JP-4-typen), jetbrændstof af petroleumstypen, anden petroleum, gas- og dieselolie (destilleret brændselolie), brændselolie (med højt og lavt svovlindhold) og beregne råolieækvivalenten ved at gange mængderne med en faktor på 1,2.

Ved beregning af lagre kan medregnes beholdninger, som holdes:

- i raffinaderitanke
- i bulkterminaler
- i tanke ved rørledninger (pipelines)
- i pramme
- i kysttankskibe
- i tankskibe i havne
- i den nationale skibsfarts bunkring
- i bunden af tanke
- i form af driftslagre
- af storforbrugere i medfør af lovkrav eller på anden måde kontrolleret af offentlige myndigheder.

Disse beholdninger, bortset fra beholdningen i raffinaderitanke, i tanke ved rørledninger (pipelines) eller i bulkterminaler, kan dog ikke medregnes i beregningen af størrelsen på de specifikke lagre, når størrelsen af disse beregnes særskilt fra beredskabslagrene.

Ved beregning af lagre kan følgende aldrig medregnes:

- a) endnu ikke produceret råolie
- b) beholdninger, der holdes:
 - i rørledninger (pipelines)
 - i jernbanetankvogne
 - i bunkring i fartøjer på åbent hav
 - i servicestationer og detailforretninger
 - af andre forbrugere
 - i olietankskibe på havet
 - i form af militærlagre.

Ved beregning af deres lagre reducerer medlemsstaterne de lagerbeholdninger, der er beregnet ifølge ovenstående, med 10 %. Denne reduktion gælder for samtlige beholdninger, der medtages i en bestemt beregning.

Reduktionen på 10 % finder dog ikke anvendelse for beregningen af størrelsen på specifikke lagre og heller ikke for beregningen af størrelsen på de forskellige kategorier af specifikke lagre, når de pågældende specifikke lagre eller kategorier betragtes særskilt fra beredskabslagrene, navnlig med det formål at kontrollere, at de i artikel 9 fastsatte mindsteniveauer er overholdt.

*BILAG IV***Regler for udarbejdelse af statistiske opgørelser over de lagre, der skal holdes i medfør af artikel 3, og indsendelse heraf til Kommissionen**

Hver medlemsstat udarbejder og indsender hver måned til Kommissionen en endelig statistisk opgørelse over de lagre, der faktisk er holdt den sidste dag i hver kalendermåned, beregnet enten på grundlag af antal dages nettoimport af olie eller på grundlag af et antal dages indenlandsk forbrug af olie, jf. artikel 3. I opgørelsen anføres præcise detaljer om, hvorfor beregningsgrundlaget er antallet af dages import eller antallet af dages forbrug, og der gøres rede for, hvilken af beregningsmetoderne i bilag III der er benyttet.

Hvis nogle af de lagre, der indgår i beregningen af niveauet i henhold til artikel 3, holdes uden for det nationale område, skal det i hver opgørelse detaljeret anføres, hvilke lagre der holdes af de forskellige berørte medlemsstater og CLE'er den sidste dag i den periode, opgørelsen vedrører. I opgørelsen anfører hver medlemsstat også, i hvert enkelt tilfælde, om lagrene holdes i henhold til anmodning om delegation fra en eller flere økonomiske aktører, eller om lagrene holdes på anmodning af den selv eller af dens CLE.

For ethvert lager, der holdes af en medlemsstat på dets område på vegne af andre medlemsstater eller CLE'er, udarbejder denne medlemsstat en opgørelse, som den tilsender Kommissionen, over de eksisterende lagre pr. den sidste dag i hver kalendermåned fordelt på produktkategori. I denne opgørelse anfører medlemsstaten desuden navnlig den berørte medlemsstat eller CLE samt beholdningernes omfang i hvert enkelt tilfælde.

De statistiske opgørelser, der er omhandlet i dette bilag, indsendes til Kommissionen senest 55 dage efter udgangen af den måned, som opgørelserne vedrører. De samme opgørelser sendes også senest to måneder efter en anmodning herom fra Kommissionen. Anmodningerne kan senest fremsættes fem år efter den dato, oplysningerne vedrører.
